

Szeptember A hála gyakorlása

Elindultunk, immár harmadik osztályosokként az idei Boldogságóra utunkra, hogy tovább fejlesszük pozitív életszemléletre való képességünket. Reméljük az idei tanév is bővelkedni fog élményekben, szeretetben, vidám, együtt töltött percekben, sok-sok apró örömben.

Utunk első megállója szeptemberben a HÁLA-állomáson telt.

Érdeemes volt itt elidőzni, megtapasztalni, hogy milyen jó érzés a hálánkat kifejezni, megtudtuk, mikor érezhetünk hálát. Gyakoroltuk a feladatokon keresztül azt is, milyen módon fejezhetjük ki a hálánkat. Valamint, hogyan fejleszthetjük magunkban a hála erősségét.

Az első Boldogságórán együtt játszottunk, Hála-alagutat alkottunk, jó érzés volt végigmenni rajta, hisz az alagút folyamatosan köszönő szavakat suttogott nekünk. Az Erősségek kertjében jártunk, és a Hála erősségének virágával együtt elmondtuk a Hála-mondókát. Megnéztük a videót, amelynek segítségével megtudtuk, hogyan fedezhetjük fel magunkban a Hála erősségét. A hónap során megvalósítottuk a HÁLA -szó kirakó feladatot is. A tornateremben is sikerült kirakni a HÁLA szót, a gyerekek voltak a betűelemek. Nézzétek meg a fotónkat, hogyan sikerült! Jó móka volt!

Elővettük a Hála-füzetünket, fellapoztuk a tavalyi hála oldalakat. Szívesen emlékeztünk vissza a tavalyi, szeptember havi élményeinkre is. Színeztünk egy Hála-lapot, azon is kifejezheték érzéseiket, köszöneteiket. Most ezt ragasztottuk be a Boldogság-füzetünkbe.

„Hála-szüreten” voltunk. A mi szőlőfürtjeink a hálánkat fejezték ki. A szőlőszemekbe beleírtuk azoknak a nevét, akiknek hálásak lehetünk valamiért. A Boldogságórárs faliújságot ezekkel a szőlőfürtökkel díszítettük.

Egyik nap az egyik kisfiú meglepett, és gesztenyefigurákkal ajándékozott meg bennünket. A Hála-csengőnk (amely két éve folyamatosan működik, és mindig megszólal, ha köszönetet kell csilingelnie), öneki szólt aznap.

A hónap nevezetes napjai közül a Hála világnapjára készültünk. Megkértem a gyerekeket, hogy hozzanak egy számukra kedves tárgyat, játékot, aminek valamiért hálásak lehetnek. Elmesélhették társaiknak, hogy miért kedves számukra az a tárgy, miért szeretik, miben segít nekik, miért boldogabbak tőle. Így emlékeztünk meg erről a napról.

Megemlékeztünk a Népmese napjáról is, ami nem volt nehéz, hiszen magyarórákon éppen Meseországban járunk, a mesefárról érkeznek hozzánk mindennap a mesék. Éva néni pedig meglepte a gyerekeket avval, hogy a városi könyvtárban részt vehettek egy, a Népmese napjához kapcsolódó programon.

Hamar elröppent a szeptember, még alig időztünk a Hála-állomáson, már tovább is indultunk, de sok új ismeretet, élményt vihettünk magunkkal.

